

1) Leviticus – Chapter 19, verse 2

Speak to the whole congregation of Israel and say to them: You shall be holy because I, YHWH your G-d, am Holy.

Nachmanides (loc cit)

Be holy - ... In the opinion, the abstention referred to here is not to separate oneself from those who are sexually prohibited to him, as the rabbi [Rashi] said. Rather it refers to the abstention which is mentioned in numerous places in the Talmud, which confers upon those who master it the title “*Perushim*.” And the explanation of the matter is as follows: Although the Torah has prohibited a whole range of sexual relationships and categories of foods, it nevertheless, permits sexual relations with one’s spouse and eating meat and wine. Hence a person filled with desire can find an opportunity to be steeped in lewdness - with his wife or many wives, to be among the drunkards from wine and the gluttons of meat, and to speak freely all types of vulgarity, for the Torah never prohibited any of these behaviors; and thus this person will be a “scoundrel with the permission of the Torah.” Therefore, Scripture, after listing specific prohibitions which are categorically prohibited, gives a general prohibition that we should abstain from excesses. One should minimize his sexual intimacy...one should sanctify himself by limiting his intake of wine...one should separate from ritual defilement...and one should guard his mouth and tongue from self-pollution that is a result of overindulgence in eating and vulgar speech...Essentially, Scripture is adjuring us to be clean and pure and abstain from the masses of people who dirty themselves by excesses and ugly matters.

(1) ויקרא - פרק יט, פסוק ב
דַּבֵּר אֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדוֹשִׁים תִּהְיוּ כִּי
קְדוֹשׁ אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם :

רמב"ן – שם

קְדוֹשִׁים תִּהְיוּ - ... ולפי דעתי אין הפרישות הזו לפרוש מן העריות כדברי הרב, אבל הפרישות היא המוזכרת בכל מקום בתלמוד, שבעליה נקראים פְּרוּשִׁים. והענין כי התורה הזהירה בעריות ובמאכלים האסורים והתירה הביאה איש באשתו ואכילת הבשר והיין, א"כ ימצא בעל התאוה מקום להיות שטוף בזמת אשתו או נשיו הרבות, ולהיות בסובאי יין בזוללי בשר למו, וידבר כרצונו בכל הנבלות, שלא הוזכר איסור זה בתורה, והנה יהיה **נבל ברשות התורה**: לפיכך בא הכתוב, אחרי שפרט האיסורים שאסר אותם לגמרי, וצוה בדבר כללי שנהיה פְּרוּשִׁים מן המותרות. ימעט במשגל...ויקדש עצמו מן היין במיעוט... וכן יפריש עצמו מן הטומאה... וגם ישמור פיו ולשונו מהתגאל ברבוי האכילה הגסה ומן הדבור הנמאס... עיקר הכתוב בכיוצא בזה יזהיר, שנהיה נקיים וטהורים ופרושים מהמון בני אדם שהם מלכלכים עצמם במותרות ובכיעורים:

2) Ibid – verse 3

A man should be in awe of his mother and father and guard my Sabbaths – I am YHWH.

Bava Metzia (32a)

The Rabbis taught: From where do we know that if one’s father said to him “defile yourself” or “don’t return” [a lost object] – that he should not obey him? It is written: ““A man shall be in awe of his mother and father and observe my Sabbaths” (Ibid) - all of you are obligated to honor Me.

Yevamot (5b)

It was taught in a *baraita*: One might think that honoring one’s parents overrides Sabbath observance – therefore Scripture says: “A man shall be in awe of his mother and father and observe my Sabbaths” (Leviticus 19:2) – all of you are obligated to honor Me.

(2) שם – פסוק ג

אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת
שַׁבָּתֵי תִשְׁמְרוּ אֲנִי ה'
אֱלֹהֵיכֶם :

בבא מציעא (לב).

מנין שאם אמר לו אביו היטמא או שאמר לו אל תחזיר שלא ישמע לו? שנאמר: "איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמרו אני ה'" (ויקרא יט: ב) - כולכם חייבין בכבודי.

יבמות (ה):

דתניא: יכול יהא כבוד אב ואם דוחה שבת? ת"ל: "איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו - כולכם חייבין בכבודי."

<p>Kidushin (32a) It was taught in a baraita: If [one saw] his father transgressing words of Torah, he should not say to him: “You transgressed words of Torah”. Rather he should say: “Father, there is written in the Torah thus and thus”</p>	<p>קידושין (לב.) דתניא: הרי שהיה אביו עובר על דברי תורה, אל יאמר לו: אבא, עברת על דברי תורה, ...אלא, אומר לו: אבא, מקרא כתוב בתורה כך.</p>
---	---

<p>3) Ibid – verse 11 Do not steal; do not deny; do not lie to your fellow.</p> <p>Bava Metzia (61b) Why did the Torah need to write “Do not steal?” – To teach that which is stated in a <i>baraita</i>: “Do not steal” – even for the purpose of just irritating someone; “do not steal” – even if you intend to pay them back double.</p> <p>Maimonides – Mishneh Torah Laws of Attributes, Chapter 2 , Halakha 6 It is forbidden for someone to conduct himself with “smooth” and seductive speech. There should not be a discrepancy between one’s heart and mouth. Rather his inside should correlate to his outside, so that what is in his heart should be the same as that which is in his mouth. It is forbidden to deceive people, even gentiles. For example, one should not sell to a gentile meat or shoes from a dead animal instead of meat or shoes from a ritually slaughtered animal; nor should one urge his friend to dine with him, knowing that we will refuse; nor increase gifts to him, knowing that he will not accept; nor open barrels of wine for him, which he needs to open to sell, in order to flatter the latter, that he did so for in his honor. And even one word of flattery or deceit is forbidden. Rather one should have true speech, upright spirit and a pure heart.</p> <p>Ibid – Laws of Sales, Chapter 18, Halakha 1 It is forbidden to cheat people in business transactions or to deceive them. In this matter, the law is the same towards Jews and Gentiles. If a seller knows that his product is defective, he must inform the buyer. Even deception in words is prohibited.</p>	<p>3) שם – פסוק יא לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו:</p> <p>בבא מציעא (סא): לא תגנבו דכתב רחמנא למה לי? לכדתניא: “לא תגנבו” - על מנת למיקט; “לא תגנבו” על מנת לשלם תשלומי כפל.</p> <p>רמב"ם - הלכות דעות (ב : ו) אסור לאדם להנהיג עצמו בדברי חלקות ופיתוי, ולא יהיה אחד בפה ואחד בלב, אלא תוכו כברו, והענין שבלב הוא הדבר שבפה. ואסור לגנוב דעת הבריות, ואפילו דעת הנכרי. כיצד? לא ימכור לנכרי בשר נבילה במקום בשר שחטה. ולא מנעל של מתה במקום מנעל של שחטה. ולא יסרהב בחבירו שיאכל אצלו והוא יודע שאינו אוכל. ולא ירבה לו בתקרובת והוא יודע שאינו מקבל. ולא יפתח לו חביות שהוא צריך לפותחן למוכרן כדי לפתותו שבשביל כבודו פתח. וכן כל כיוצא בו. ואפילו מלה אחת של פיתוי ושל גניבת דעת- אסור. אלא שפת אמת ורוח נכון ולב טהור מכל עמל והוות.</p> <p>הלכות מכירה (יא : א) אסור לרמות את בני אדם במקח וממכר או לגנוב את דעתם. ואחד עובד כוכבים ואחד ישראל שוים בדבר זה. היה יודע שיש בממכרו מום - יודיעו ללוקח. ואפילו לגנוב דעת הבריות בדברים - אסור.</p>
--	--

<p>4) Ibid – verse 14 Do not curse the deaf; do not place an obstacle before the blind; and you shall fear your G-d, I am YHWH</p> <p>Sifra (Kedoshim, Parsha 2) “Do not place an obstacle before the blind” – before one who is blind in the matter... If one comes to you for advice, don’t give him advice which is inappropriate. Don’t say to him: “Go out early</p>	<p>4) שם – פסוק יד לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מקשל ונראת מאלהיך אני ה':</p> <p>ספרא (קדושים, פרשה ב) (יד) “ולפני עור לא תתן מקשול” (קדושים יט: יד) – לפני סומא בדבר....היה נוטל ממך עצה- אל תתן לו עצה שאינה הוגנת לו. אל</p>
---	---

in the morning”, in order that robbers should cut him down. Or “go out in the afternoon”, in order that he faint from heat exhaustion. Don’t say to him: “Sell your field and buy a mule” – and then you circumvent him and take it from him. Perhaps you will say: “I gave him good advice”! Behold, the matter is given over to the heart, as it is said “And you should fear your G-d, I am YHWH”.

Bava Metzia (75b)

Rav Yehuda said in the name of Rav: Anyone who has money and lends it without witnesses transgresses the verse “And you shall not place an obstacle before the blind”.

Rashi (loc cit) – because it enters the mind of the borrower to deny.

תאמר לו: צא בהשכמה שיקפחוהו ליסטים, צא בצהרים בשביל שישתרב. אל תאמר לו: מכור את שדך וקח לך חמור – ואת עוקף עליו ונוטלה ממנו. שמא תאמר עצה טובה אני נותן לו – והרי הדבר מסור ללב, שנאמר “ויראת מאלהיך אני ה'”.

בבא מציעא (עה:)

אמר רב יהודה אמר רב: כל מי שיש לו מעות, ומלוה אותן שלא בעדים – עובר משום “ולפני עור לא תתן מכשול”. **רש"י (שם)** – שעולה על רוחו של לוח לכפור

5) Ibid – verse 15

Do not act perversely in judgment; do not show favor to the poor; do not show honor to a notable; with righteousness you should judge your fellow.

Sifra (loc cit)

(2) Do not show favor to the poor – Do not say: Since this one is poor and I and this rich one are obligated to support him, I will acquit him and he will thereby be supported “cleanly.” Therefore it is stated: “Do not show favor to the poor.” **(3) Do not show favor to the notable** – Do not say that since this one is rich, the son of notables, I will not embarrass him and witness his shame....Therefore, it is stated: Do not show honor to a notable. **(4) With righteousness you should judge your fellow** – It should not happen that one present his case fully, while the other cuts it short; that one stands, while the other sits...**(5) do not gossip** – do not speak softly to one and harshly to the other....

5 שם – פסוק טו

לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמינתך:

ספרא – שם

(ב) לא תשא פני דל, שלא תאמר עני הוא זה, הואיל ואני והעשיר הזה חייבים לפרנסו אזכנו ונמצא מתפרנס בנקיות לכך נאמר לא תשא פני דל. (ג) ולא תהדר פני גדול, שלא תאמר עשיר הוא זה בן גדולים הוא זה לא אביישנו ואראה בבושתו... לכך נאמר לא תהדר פני גדול. (ד) בצדק תשפט עמינתך שלא יהיה אחד מדבר כל צורכו, ואחד אתה אומר לו קצר בדברך, שלא יהיה אחד עומד ואחד יושב....(ה) לא תלך רכיל בעמד, שלא תהיה רך דברים לזה וקשה לזה....

6) Ibid – verse 16

Do not gossip among your people; do not stand on the blood of your fellow; I am YHWH.

Sifra – loc.cit

“Do not gossip among your people” - Do not be as a peddler (*rochel*) who loads up his words and goes. (6) R. Nehemia said: From where do we know that when one of the judges leaves the court, he should not say: I acquitted whereas my colleagues convicted – but what can I do since they are the majority?! Therefore it is said: “Do not gossip among your people”.

Maimonides (Ibid) – Laws of Attributes, Chapter 7

1- One who “spies out” his friend transgresses a prohibition, as

6 שם – פסוק טז

לא תלך רכיל בעמך לא תעמד על דם רעהו אני ה':

ספרא (שם)

“לא תלך רכיל בעמך” - ...שלא תהיה כרוכל שהוא מטעין דברים והולך. (ו) אמר רבי נחמיה: ...ומנין שכשיצא אחד מן הדיינים - לא יאמר אני מזכה וחבירי מחייבים, אבל מה אעשה ורבו עלי?! לכך נאמר: “לא תלך רכיל בעמך”.

רמב"ם - הלכות דעות, פרק ז הלכה א - המרגל בחבירו עובר

it is said: “Do not go around gossiping among your people” Although there are no lashes for this matter – it is a grave sin, which can cause the death of many people in Israel. Therefore, it is juxtaposed to “Do not stand by the blood of your brother” – Go and learn what happened to Doeg, the Edomite (Samuel I, 22:9-22).

2 – What is a gossip? One who “loads up” words/matters and goes from one to the other and says: This is what so-and-so said; this is what I have heard about so-and-so. Even if what he says is true – he is destroying the world! There is an even greater sin than this, included in this prohibition, and that is *lashon hara* e.g. speaking disparagingly about someone even if it is true. But one who speaks lies is called *motzi shem ra* regarding his friend. But the master of *lashon hara* is one who sits and says: Thus did so-and-so do; thus were his ancestors; thus have I heard about him. And he says words of disgrace.

Sanhedrin (73a)

[It was taught in a *baraita*]: From where do we derive that if one sees his friend drowning in the river, being dragged away by a beast or attacked by robbers, that he is obligated to save him?! Hence it is written: “Do not stand by the blood of your fellow.”

Sotah (21b)

[**Rabbi Yehoshua**] used to say: **A pious fool.** What is an example of a pious fool? – If a woman were drowning in a river, and one says: It is improper/immodest for me to stare at her and save her. [Hence the Torah said: “Do not stand by the blood of your fellow”].]

בלא תעשה שנאמר: "לא תלך רכיל בעמך". ואע"פ שאין לוקין על דבר זה - עון גדול הוא, וגורם להרוג נפשות רבות מישראל. לכך נסמך לו "ולא תעמוד על דם רעך" - צא ולמד מה אירע לדואג האדומי (ש"א כב: ט-כב).

הלכה ב - אי זהו רכיל? זה שטוען דברים והולך מזה לזה, ואומר כך אמר פלוני, כך וכך שמעתי על פלוני, אע"פ שהוא אמת - הרי זה מחריב את העולם. יש עון גדול מזה עד מאד, והוא בכלל לאו זה - והוא לשון הרע. והוא המספר בגנות חברו, אע"פ שאומר אמת. אבל האומר שקר - נקרא מוציא שם רע על חברו. אבל בעל לשון הרע - זה שיושב ואומר כך וכך עשה פלוני, וכך וכך היו אבותיו, וכך וכך שמעתי עליו. ואמר דברים של גנאי.

סנהדרין (עג.)

מניין לרואה את חברו שהוא טובע בנהר, או חיה גוררתו, או לסטין באין עליו, שהוא חייב להצילו - תלמוד לומר לא תעמד על דם רעך.

סוטה (כא:)

הוא [רבי יהושע] היה אומר: חסיד שוטה כו'. היכי דמי חסיד שוטה? כגון דקא טבעה איתתא בנהרא, ואמר: לאו אורח ארעא לאיסתכולי בה ואצולה [והתורה אמרה: "לא תעמוד על דם רעך"]].

7) Ibid – verse 17

Do not hate your brother in your heart; surely rebuke your fellow and do not bear a sin upon him

Sefer HaChinukh (Mitzvah 238)

[The *mitzvah* is] that we should not hate any Jew in our heart...But if one shows him hatred – he is not transgressing this prohibition...Nevertheless, covert hatred is more pernicious than overt hatred, and the Torah is very careful to guard against it...It is known that covert hatred is the cause of great harm among people, leading to incessant bloodshed between brothers and friends. It is the cause of all betrayal and intrigue among people...but regarding wicked people, there is no prohibition of hating. Rather it is a *mitzvah* to hate them after we have rebuked them many times for their sins, and they refuse to repent, as it is said: “Behold YHWH, those that hate You – I hate; and those that strive with You – I will quarrel with” (Psalms

7) שם – פסוק יז

לֹא תִשְׂנֵא אֶת אָחִיךָ בְּלִבְךָ הוֹכֵחַ תּוֹכִיחַ אֶת עַמִּיתְךָ וְלֹא תִשָּׂא עָלָיו חֲטָא:

ספר החינוך (מצוה רלח)

שלא לשנוא שנאת הלב אחד מישראל...אבל כשיראה לו שנאה – אינו עובר על לאו זה...ומכל מקום שנאת הלב היא קשה מכל שנאה הגלויה ועליה תזהר התורה ביותר...ידוע כי שנאת הלב גורמת רעות גדולות בין בני אדם להיות תמיד חרב איש באחיו ואיש ברעהו. והוא סבה לכל המסירות הנעשות בין אנשים...אבל בשנאת רשעים – אין בו איסור, אלא מצוה לשנאותן אחר שנוכיח אותם על חטאם הרבה פעמים ולא רצו לחזור בהן שנאמר: "הלא משנאיך ה' אשנא ובתקוממך אתקוטט" (תהילים קלט: כא).

<p>139:21). Maimonides (Ibid)– Laws of Attributes, Chapter 6 6 - When one sins against another, he [the victim] should not hate him and be silent, as it is said regarding the wicked: “And Absalom did not speak to Amnon at all, whether bad or good, for Absalom hated Amnon” (Samuel II, 13:22). Rather it is a <i>mitzvah</i> to inform him and say: “Why did you do thus and thus to me? Why did you sin against me in that matter?” as it is said: “You shall surely rebuke for fellow”. If he repents and asks for forgiveness – then he should be forgiving. And the forgiver should not be cruel, as it is said: “And Abraham prayed to G-d” (Genesis 20:17). 7 - If one sees his friend sinning or going on a path that is not good, it is a <i>mitzva</i> to restore him to the good and to inform him that he is sinning against himself by his evil deeds. One who rebukes his friend, whether regarding interpersonal matters or matters related to G-d, should rebuke him privately. He should address him calmly and softly and inform him that he is telling him these things for his own well-being. If he accepted-good; if not, he should rebuke him a second and third time. And he should continue to rebuke until the sinner strikes him and says: I will not listen. Whoever is able to protest and does not do so - is “grabbed” by their sin since he could have protested to them. 8 - When one rebukes his fellow, he should not speak harshly to him, at first, thereby shaming him as it is written “You shall not bear a sin on his account”... I might think that one should rebuke until his face changes color? Therefore it is written “You shall not bear a sin...” ...This applies to matters of interpersonal relations. However regarding “religious” obligations, if he does not repent in private, he should be publicly shamed...he should be cursed and disgraced until he returns to the proper path just as all the prophets did in Israel.</p>	<p>רמב"ם - הלכות דעות, פרק ו ו - כשיחטא איש לאיש לא ישטמנו וישתוק כמו שנאמר ברשעים "ולא דבר אבשלום את אמנון מאומה למרע ועד טוב כי שנה אבשלום את אמנון" (שמואל ב' יג:כב). אלא מצוה עליו להודיעו ולומר לו: למה עשית לי כך וכך? ולמה חטאת לי בדבר פלוני? שנאמר "הוכח תוכיח את עמיתך". ואם חזר ובקש ממנו למחול לו - צריך למחול. ולא יהא המוחל אכזרי שנאמר "ויתפלל אברהם אל האלהים" (בראשית כ: יז). ז - הרואה חבירו שחטא או שהלך בדרך לא טובה, מצוה להחזירו למוטב ולהודיעו שהוא חוטא על עצמו במעשיו הרעים שנאמר "הוכח תוכיח את עמיתך". המוכיח את חבירו בין בדברים שבינו לבינו, בין בדברים שבינו לבין המקום, צריך להוכיחו בינו לבין עצמו. וידבר לו בנחת ובלשון רכה ויודיעו שאינו אומר לו אלא לטובתו להביאו לחיי העולם הבא. אם קיבל ממנו מוטב. ואם לאו, יוכיחנו פעם שניה ושלישית. וכן תמיד- חייב אדם להוכיחו עד שיכחו החוטא ויאמר לו איני שומע. וכל שאפשר בידו למחות ואינו מוחה הוא נתפש בעון אלו כיון שאפשר לו למחות בהם. ח - המוכיח את חבירו תחלה לא ידבר לו קשות עד שיכלימנו שנאמר "ולא תשא עליו חטא" כך אמרו חכמים: יכול אתה מוכיחו ופניו משתנות? ת"ל "ולא תשא עליו חטא", מכאן שאסור לאדם להכלים את ישראל וכל שכן ברבים... במה דברים אמורים בדברים שבין אדם לחבירו, אבל בדברי שמים אם לא חזר בו בסתר, מכלימין אותו ברבים ומפרסמים חטאו ומחרפים אותו בפניו ומבזין ומקללין אותו עד שיחזור למוטב כמו שעשו כל הנביאים בישראל.</p>
<p>8) Ibid – verse 18 Do not take revenge nor bear a grudge against the people of your nation; you should love your fellow as yourself; I am YHWH. Sifra (loc cit) Do not take revenge – How far does revenge go? – [i.e.] If one said to another: Lend me your scythe, and he refuses; on the following day, the latter says to the former: Lend me your axe, and the former replies: I will not lend it to you, just as you did not lend me your scythe. Hence it is written: “do not take</p>	<p>8) שם – פסוק יח לא תקום ולא תטור את בני עמך וְאַהֲבַת לְרֵעֶךָ כְּמוֹדֶךָ אֲנִי ה' : ספרא (שם) (י) ... "לא תקום" - עד היכן היא כוחה של נקימה? אמר לו: השאילני מגלך, ולא השאילו. למחר, אמר לו: השאילני קרדומך. אמר לו: איני משאילך, כשם שלא השאלתה לי מגלך. לכך נאמר "לא תקום". (יא) "לא תטור" - עד היכן</p>

revenge.” **Do not bear a grudge** - ...If one said to another: Lend me your axe and he refuses; on the following day, the latter says to the former: Lend me your scythe and he replies: Take it – I am not like you, as you refused to lend me your axe. Hence it is written: “Do not bear a grudge.”

Jerusalem Talmud – Vows (Chapter 9, Halakha 4)

It is written: “Do not take revenge...” – What is this analogous to? If one was cutting something and the knife slipped and went into his hand, would the [wounded] hand go back and cut the other hand?!

Sefer HaChinukh – Mitzvah 241

...One should realize and set to heart that whatever happens to him, whether good or bad, is orchestrated by G-d. There is nothing that happens independent of the will of G-d. Therefore, if someone distresses or pains him, he should realize that his (the victim’s) sins caused this and that decreed this upon him. Hence he should not have thoughts of revenge – because the perpetrator is not the real cause of what happened; rather it is [the victim’s] sins. Furthermore, there is great benefit that results from this mitzvah – it eliminates strife and enmity from the hearts of men. And when there is peace between people, G-d will act peacefully towards them.

Ibid – Mitzvah 243

[This mitzvah is] to love every Jew fully – that is to say, that we should have concern for a Jew and his property in the same manner that one is concerned for his own person and property, as it is said: “Love your fellow as yourself”. And the Rabbis have said (Shabbat 31a): Whatever is hated to you – do not do to your fellow. And they said in the Sifra: R. Akiva said: This is a major principle of the Torah, that is to say that there are many mitzvot in the Torah that are a derivative of this . If one loves his fellow as himself, he will not steal his money, have an affair with his wife, will not oppress him financially or with words, will not encroach on his property, and will not harm him in any way...one should conduct himself toward his fellow as he acts towards himself, to watch his possessions and remove any harm from them. If he says anything about his fellow, he should speak his praise and be concerned with his dignity and not honor himself at the expense of his fellow’s shame.

כחה של נטירה? אמר לו: השאילני קרדומך, ולא השאילני. למחר, אמר לו: השאילני מגלך. אמר לו: הא לך - איני כמותך שלא השאלת לי קרדומך. לכך נאמר "לא תטור".

ירושלמי נדרים (פרק ט, הלכה ד)
כתוב: "לא תקום ולא תטור את בני עמך" - היך עבידא? הוה מקטע קופד ומחת סכינא לידו - תחזור ותמחי לידיה!?

ספר החינוך (מצוה רמא)

...שידע האדם ויתן אל לבו כי כל אשר יקרהו, מטוב עד רע – הוא סבה שתבוא עליו מאת ה' ב"ה. לא יהיה דבר בלתי רצון ה' ברוך הוא. על כן כשיצערהו או יכאיבהו אדם – ידע בנפשו כי עוונותיו גרמו, וה' יתברך גזר עליו בכך. ולא ישית מחשבותיו לנקום ממנו – כי הוא אינו סבת רעתו, כי העוון הוא המסבב ... ועוד נמצא במצוה זו תועלת רבה להשבית ריב ולהעביר המשטמות מלב בני אדם. ובהיות שלום בין אנשים – יעשה ה' שלום להם

שם – מצוה רמ"ג

לאהוב כל אחד מישראל אהבת הנפש – כלומר, שנחמול על ישראל ועל ממונו כמו שאדם חומל על עצמו וממונו, שנאמר: "ואהבת לרעך כמוך". ואמרו ז"ל (שבת לא). – דעלך שנוא – לחברך לא תעבד. ואמרו בספרא: אמר רבי עקיבא – זה כלל גדול בתורה, כלומר שהרבה מצוות בתורה תלויות בכך, שהאוהב חבירו כנפשו – לא יגנוב ממונו ולא ינאף את אשתו ולא יונהו בממון ובדברים ולא יסיג גבולו ולא יזיק לו בשום צד...שיתנהג האדם עם חבירו כמו שיתנהג האדם עצמו לשמור ממונו ולהרחיק ממנו כל נזק. ואם יספר עליו דברים – יספרם לשבח ויחוס על כבודו ולא יתכבד בקלוגו.